I- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះរាជក្រម

ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០៦០០/០០១

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

****

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែល ប្រកាសឲ្យប្រើជាផ្លូវការនូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១១-១២-១៣-១៨-២២-២៤-២៦-២៨-៣០-៣៤-៥១-៩០-៩១-៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី៨ដល់ជំពូកទី១៤ នៃ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យ ប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាពលើផលិតផល ទំនិញ និងសេវា ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត នៅថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០០ នាសម័យ ប្រជុំពេញអង្គលើកទី៤ នីតិកាលទី២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាម លើទំរង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាល ពីថ្ងៃទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី២ នីតិកាលទី១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាព

លើផលិតផល ទំនិញ និង សេវា

***

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះ :

-រាល់សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម

-រាល់ផលិតករក្នុងគោលដៅពាណិជ្ជកម្ម

-អ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញទំនិញ អ្នកលក់ដូរទំនិញ

-សេវាករនៃសេវាកម្មដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលិតផលទំនិញ

-អ្នកឃោសនាពាណិជ្ជកម្មអំពីផលិតផល ទំនិញនិងសេវា

-អង្គការសង្គមនិងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្ម ឬជំនួយមនុស្សធម៌ ។

មាត្រា ២ .-

ផលិតកម្មក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះសំដៅលើរាល់ប្រតិបត្តិការរួមមាន : ការចិញ្ចឹមសត្វ ការបរបាញ់ ការនេសាទ ... ទឹកដោះសត្វ ការប្រមូលផលដំណាំ ការបេះផ្លែឈើ ការនេសាទ សត្តឃាត ការផលិត ការកែច្នៃ និងការវេចខ្ចប់ផលិតផលទំនិញ រួមទាំងការស្តុកទុកក្នុងរយៈពេលផលិតនិងការបំពេញសេវា មុនដំណើរការពាណិជ្ជកម្មលើកដំបូង ។

ពាណិជ្ជកម្មក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ សំដៅលើរាល់ប្រតិបត្តិការស្ដីពី :

-ការស្តុកទុក ការដឹកជញ្ជូន ការកាន់កាប់ក្នុងគោលបំណងលក់ដូរ ការដាក់តាំងលក់ ការលក់ដូរ រាល់មុខទំនិញ

-ការប្រគល់អោយដោយឥតគិតថ្លៃនូវគ្រប់ផលិតផលអាហ៊ែរណកម្ម និហ៊ែរណកម្ម ព្រមទាំងការដាក់លក់ ការលក់សេវា ឬការផ្តល់សេវាដោយឥតគិតថ្លៃ ។

ជំពូកទី ២

សិទ្ធិអ្នកប្រើនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីសេដ្ឋកិច្ច

មាត្រា ៣ .-

ផលិតករនិងសេវាករមានកាតព្វកិច្ចបញ្ជាក់បង្ហាញជាភាសាខ្មែរលើផលិតផល ទំនិញ និងសេវា របស់ខ្លួនអំពីធាតុផ្សំ វិធីប្រើប្រាស់ កាលបរិច្ឆេទផលិតផល និងរយៈពេលហួសកំណត់ប្រើប្រាស់រួមទាំងគោលការណ៍ផ្សេងៗទៀត ដែលធានាបាននូវសុវត្ថិភាព និងសុខភាពអ្នកប្រើ មុននឹងផលិតផល ទំនិញ និងសេវានេះ ចូលក្នុងដំណើរការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ។

ពាណិជ្ជករ អាជីវករមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តត្រឹមត្រូវទៅតាមសេចក្តីបញ្ជាក់បង្ហាញដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌខាងលើ ។

មាត្រា ៤ .-

ផលិតករនិងសេវាករត្រូវបំពេញនូវកាតព្វកិច្ចក្នុងការធានាអំពីភាពពិត នៃធាតុផ្សំនិងរូបភាពនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវារបស់ខ្លួន ដើម្បីចៀសវាងកុំអោយអ្នកប្រើមានការភ័ន្តច្រឡំ ឬចៀសវាងធ្វើអោយមានការប៉ះពាល់ដល់ការប្រកួតប្រជែង ។

ពាណិជ្ជករ និងអាជីវករក៏ត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌខាងលើចំពោះមុខទំនិញ ឬសេវាដែលខ្លួនយកមកធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥ .-

ពាណិជ្ជករ អាជីវករនិងសេវាករដែលទទួលខុសត្រូវលើផលិតផល ទំនិញ ឬសេវាណាមួយដែលខ្លួនយកមកធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើកដំបូងនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវតែពិនិត្យបញ្ជាក់អោយច្បាស់ថាផលិតផលទំនិញឬសេវានោះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

តាមសំណើរបស់ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដូចចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះផលិតករក្នុងស្រុក ពាណិជ្ជករនាំចូលនិងសេវាករដែលទទួលខុសត្រូវអំពីពាណិជ្ជកម្មលើកដំបូងលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ត្រូវបង្ហាញភស្តុតាងនៃការពិនិត្យបញ្ជាក់និងការត្រួតពិនិត្យដែលបានធ្វើរួចមកហើយ ។

មាត្រា ៦ .-

រាល់ផលិតផលទំនិញ ឬសេវាទាំងឡាយណាដែលអាចប៉ះពាល់ដល់សុវត្ថិភាព ឬសុខភាពនៃអ្នកប្រើផលិតកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផល ទំនិញនិងសេវាទាំងនោះតម្រូវអោយមានការធ្វើប្រតិវេទន៍ជា

មុនជូនដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីមានការពិនិត្យ រួចព្រមទាំងបញ្ជាក់បង្ហាញអំពីវិធីប្រើជាភាសាខ្មែរ ។

មាត្រា ៧ ._

ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការផលិត ឬការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃច្បាប់នេះ ដែលគ្មានការធ្វើប្រតិវេទន៍និងគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៨ ._

ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ៖

-ការគេចវេះ ឬការប៉ុនប៉ងគេចវេះពីការត្រួតពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ ខាងលើ

-ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលពុំបានទទួលការត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៩ ._

អាហ័រណកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ដែលមានលក្ខណៈមិនសមស្របនឹងច្បាប់នេះ អាចត្រូវបានអនុញ្ញាត ប្រសិនណាផលិតផលនោះត្រូវដឹកជញ្ជូនជាលក្ខណៈឆ្លងកាត់សំរាប់ធ្វើនីហ័រណកម្មបន្តតែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ១០ ._

អាហ័រណកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ដែលមានលក្ខណៈមនុស្សធម៌ ឬដែលពុំមានគោលដៅពាណិជ្ជកម្ម អាចអនុវត្តបានលុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពិសេសពីរាជរដ្ឋាភិបាលតាមសំណើរបស់ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ។

ការអនុញ្ញាតពិសេសនេះនឹងអាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែផលិតផលនិងទំនិញទាំងនោះសមស្របទៅនឹងរាល់ការអនុវត្តន៍ដោយត្រឹមត្រូវនៃពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ឬសមស្របទៅ នឹងវិធានដែលទទួលស្គាល់លើផ្ទៃអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ១១ ._

ការផលិតនូវផលទំនិញណាមួយដែលច្បាប់នេះមិនអនុញ្ញាតអោយធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើទឹកដី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបានអនុញ្ញាត បើកាលណាផលិតផលទំនិញនោះត្រូវទុកសំរាប់តែធ្វើនីហ័រណកម្មទៅកាន់ប្រទេសណាមួយ ដែលការលក់ទំនិញនោះមានលក្ខណៈស្របច្បាប់នៃប្រទេសនោះ និងក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិជាក់លាក់ ។

មាត្រា ១២ ._

ការនាំចេញនិងនាំចូលត្រូវបង្ហាញវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់លក្ខណៈសមស្រប នៃទំនិញចំពោះផលិតផល ៖

-ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់សុខភាព ឬសុវត្ថិភាពអ្នកប្រើ

-ដែលអាចប៉ះពាល់ពល់ភាពស្មោះត្រង់នៃកិច្ចការជំនួញ

-ក្នុងទិសដៅរក្សា ឬលើកកំពស់គុណភាពផលិតផលទំនិញក្នុងស្រុក

-ដែលមានការទាមទារចាំបាច់នៃពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ។

ការត្រួតពិនិត្យវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់លក្ខណៈសមស្រប នៃទំនិញជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១៣ ._

ការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសអន្តរជាតិក្នុងកិច្ចការត្រួតពិនិត្យទំនិញនាំចេញនិងនាំចូលជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម លើកលែងតែឧស្ម័ននិងប្រេងកាត ។

ជំពូកទី ៣

សញ្ញាគុណភាពនិងកិច្ចការងារលិខិតបទដ្ឋាន

មាត្រា ១៤ ._

សញ្ញាគុណភាពគឺជាសញ្ញាសំគាល់ដោយឡែកសំរាប់បញ្ជាក់អំពីកំរិតគុណភាពលើផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលផលិតករ ឬសេវាករអាចយកមកបិទភ្ជាប់លើទំនិញ ឬសេវារបស់ខ្លួនដោយឥតបង្ខំ ។ ការបិទសញ្ញាគុណភាពសំដៅឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការពត៌មានរបស់អ្នកប្រើ និងដើម្បីជំរុញអោយផលិតករនិងសេវាករធ្វើអោយបានប្រសើរ និងលើកកំពស់គុណភាពនៃផលិតផលក្នុងស្រុក ។

ក្នុងករណីបិទសញ្ញាគុណភាព ផលិតករនិងសេវាករត្រូវតែអនុវត្តអោយបានខ្ជាប់ខ្ជួនតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះ ។

បែបបទនៃការកំណត់សញ្ញាគុណភាពត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនិងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១៥ ._

បទដ្ឋានក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ គឺជាឯកសារបច្ចេកទេសសំរាប់សាធារណជនដែលធ្វើឡើងដោយកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការយល់ព្រមជាឯកច្ឆន្ទរបស់ភាគីសាមីឈរលើមូលដ្ឋាននៃផលិតផលទំនិញរួមរបស់វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេសនិងបទពិសោធន៍ ហើយត្រូវបានអនុម័តយល់ព្រមដោយស្ថាប័នជាតិមួយដែលទទួលដឹងថា មានសកម្មភាពក្នុងវិស័យបទដ្ឋានសំរាប់អនុវត្តសាចុះសាឡើងឬជានិរន្តន៍ ហើយដែលការប្រតិបត្តិតាមនោះពុំមានលក្ខណៈចាប់បង្ខំឡើយ ។

ត្រូវបានបង្កើតនូវប្រព័ន្ធជាតិមួយដើម្បីផ្តល់បទដ្ឋាននិងឯកសារបច្ចេកទេសដែលអាចផ្តល់ដំណោះស្រាយបញ្ហាបច្ចេកទេសនិងពាណិជ្ជកម្ម ទាក់ទងទៅនឹងផលិតផលទំនិញនិងសេវា ដែលអាចចោទឡើងផ្ទួនៗគ្នា ក្នុងទំនាក់ទំនងរវាងដៃគូសេដ្ឋកិច្ចវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេស ឬសង្គម ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃវិទ្យាស្ថានជាតិផ្នែកការិតបទដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៤
ការបង្ក្រាបការក្លែងបន្លំពាណិជ្ជកម្ម

មាត្រា ១៦ .-

ទោះជាភាគីចុះកិច្ចសន្យាក្តី មិនមែនភាគីចុះកិច្ចសន្យាក្តី ឬក៏តាមរយៈតតិយជនក្តី ត្រូវហាមឃាត់ការក្លែងបន្លំ ឬការប៉ុនប៉ងក្លែងបន្លំតាមមធ្យោបាយ ឬវិធីណាក៏ដោយលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ចំពោះ :

-អត្តសញ្ញាណ យថាប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភព គុណភាពខាងរូបធាតុឬខាងទ្រទ្រង់រាងកាយ ធាតុផ្សំ បរិមាណ

-កិច្ចត្រួតពិនិត្យដែលបានធ្វើ វិធីប្រើ សម្បទាចំពោះការប្រើប្រាស់គ្រោះថ្នាក់ភ្ជាប់នឹងការប្រើប្រាស់ ការប្រុងប្រយ័ត្នដែលត្រូវប្រកាន់យកនៃគ្រប់ផលិតផលទំនិញ ឬសេវា

-វិធីនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការផលិតនិងការប្រើប្រាស់ ឬនៃការបរិភោគបណ្តាផលិតផលទំនិញ។

មាត្រា ១៧ .-

ត្រូវបានហាមឃាត់ជាដាច់ខាតការក្លែងផលិតផលទំនិញដែលជាកម្មវត្ថុធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬទុកសំរាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្មដោយធ្វើការកែច្នៃផលិតផលទំនិញតាមរបៀបណាមួយ ដោយធ្វើការបញ្ចូលបន្ថែម ការដកចេញ ឬការប្តូរជំនួសនៃភាគណាមួយ ឬភាគទាំងមូលដែលពុំត្រូវអនុញ្ញាតអោយធ្វើដោយបទប្បញ្ញត្តិ ឬដោយទំលាប់ បើពុំមានបទប្បញ្ញត្តិ ឬដែលមិនសមស្របទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិ ។

ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញណាមួយដោយដឹងថា ផលិតផលទំនិញនោះជាផលិតផលទំនិញក្លែងក្លាយ ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។

មាត្រា ១៨ .-

ត្រូវហាមឃាត់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនូវផលិតផលម្ហូបអាហារដែលមានសភាពប្រែប្រួលខូចគុណភាព ឬមានជាតិពុល ឬផលិតផលនោះមិនស្របនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យគុណភាពផ្នែកអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ ឬអនាម័យដែលកំណត់តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១៩ .-

ត្រូវហាមឃាត់ការរក្សាទុកនៅគ្រប់ទីកន្លែងផលិត ទីកន្លែងសហគ្រាសរណ៍ និងទីកន្លែងធ្វើពាណិជ្ជកម្មនូវ :

-ផលិតផលក្លែងបន្លំ

-ម្ហូបអាហារដែលប្រែប្រួលខូចគុណភាពបរិភោគមិនបាន ឬមានជាតិពុល ឬមិនស្របនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យគុណភាពផ្នែកអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ ឬអនាម័យកំណត់តាមបទប្បញ្ញត្តិ

-ផលិតផលឧបករណ៍សំរាប់កិច្ចបន្លំ ឬក្លែងចំពោះទំនិញគ្រប់មុខ

-ត្រូវហាមឃាត់ការផលិត ការប្រើប្រាស់ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការរក្សាទុកនូវរង្វាស់រង្វាល់ និងឧបករណ៍សំរាប់ភតរង្វាស់ សំរាប់វាស់ ឬថ្លឹង ដែលខុសឬពុំទៀងទាត់ក្នុងការប្រើប្រាស់សំរាប់ផលិតកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មទំនិញ ។

មាត្រា ២០ ._

ត្រូវហាមឃាត់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនូវបណ្តាផលិតផល និងឧបករណ៍ដែលគេដៅយកមកបំពេញកិច្ចបន្លំ ឬក្លែងមុខទំនិញទាំងឡាយ ។

មាត្រា ២១ ._

ត្រូវហាមឃាត់រាល់ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មគ្រប់ប្រភេទ ទោះតាមទំរង់ណាក៏ដោយដែលមានលក្ខណៈភូតកុហក លម្អៀងការពិត ក្លែងបន្លំឬធ្វើអោយមានការភ័ន្តច្រឡំអំពីគុណភាពសុវត្ថិភាពលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវាដែលទាក់ទិននៅនឹង :

-ប្រសិទ្ធភាពមុខនាទី

-អត្តសញ្ញាណ យថាប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភព គុណភាពខាងរូបធាតុ ឬខាងទ្រទ្រង់រាងកាយ ធាតុផ្សំ បរិមាណ របៀបនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការផលិត

-កាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់ប្រើប្រាស់ វិធីនិងល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់

-របៀបនៃការលក់ អត្ថិភាព តំលៃ

-ការធានាអះអាងផ្សេងៗទៀតដែលបានសន្យា ។

អ្នកសុំផ្សាយដំណឹងពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានចាត់ចែងអោយធ្វើការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ក្នុងឋានៈជាអ្នកដើមអាទិ៍ ។

អ្នកសុំផ្សាយដំណឹងពាណិជ្ជកម្មត្រូវផ្តល់ពត៌មាន អំពីខ្លឹមសារទាំងឡាយដែលបញ្ជាក់ពីគុណភាព សុវត្ថិភាព ព្រមទាំងការអះអាងផ្សេងទៀតក្នុងការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មជូនស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ។ ករណីដែលខ្លឹមសារនៃការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មណាផ្ទុយនឹងវាក្យខ័ណ្ឌ១ និង ២ ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តតាមមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៥

វិធានការទប់ស្កាត់ផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ឬគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចនឹងកើតបន្ទាន់

មាត្រា ២២ ._

ចំពោះផលិតកម្ម សហគ្គាករណ៍ ពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលអាចបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ឬអាចបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់បន្ទាន់ ចំពោះសុខភាព ឬសុវត្ថិភាពដល់អ្នកប្រើ ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចអាចចាត់វិធានការ :

-បញ្ឈប់ជាស្ថាពរ ឬសំរាប់រយៈពេលកំណត់មួយ

-បិទទ្វារគ្រឹះស្ថានផលិតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរ

-ក្នុងករណីចាំបាច់បន្ទាន់អាចធ្វើការបោតទុកនៅនឹងកន្លែងរឹបអូស ឬបំផ្លាញចោលនូវផលិតផល ទំនិញទាំងនោះ ។

ការបំផ្លាញចោលអាចធ្វើទៅបានលុះត្រាតែមានការព្រមព្រៀងគ្នាជាមុនដែលអាចធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សររវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនិងម្ចាស់ផលិតផលទំនិញកើតហេតុ ។ ក្នុងករណីគ្មានការព្រមព្រៀងរវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងម្ចាស់ផលិតផលទំនិញកើតហេតុនោះ ភាគីម្ចាស់ផលិតផលទំនិញកើតហេតុ អាចប្តឹងទៅតុលាការខេត្ត ក្រុង ក្នុងរយៈពេលដែលមានកំណត់ក្នុងវិធានការ ។

ផលិតកម្ម សកម្មភាពក្នុងវិស័យ ពាណិជ្ជកម្មព្រមទាំងគ្រឹះស្ថាននានាដែលត្រូវបានបញ្ឈប់ ឬបិទទ្វារជាបណ្តោះអាសន្ន អាចដំណើរការឡើងវិញបាន លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ២៣ .-

ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចអាចចេញប្រកាសបង្គាប់ដល់នីតិបុគ្គល ឬរូបវ័ន្តបុគ្គលដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១ នៃច្បាប់នេះតម្រូវអោយកែប្រែចាំបាច់សំដៅគោរពកាតព្វកិច្ចផ្នែកគុណភាព សុវត្ថិភាពដែលកំណត់នៅក្នុងមាត្រា៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ការចំណាយក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនូវកិច្ចព្រមានទាំងឡាយ ឬវិធានការប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការប្រើប្រាស់នោះ ព្រមទាំងអោយមានការប្រមូលផលិតផលត្រលប់មកវិញ ដើម្បីធ្វើការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែ ឬការសងថ្លៃទាំងស្រុងឬមួយផ្នែកវិញ ជាបន្ទុកផ្ទាល់របស់អ្នកទទួលខុសត្រូវ ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌខាងលើ ។

មាត្រា ២៤ .-

វិធានការដូចគ្នានិងបណ្តាវិធានការនានានៃមាត្រា២២ និងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ អាចចាត់ចែងឡើងដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពនិងកិច្ចបំពេញសេវា ។

ជំពូកទី ៦
នីតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យគុណភាព សុវត្ថិភាព លើផលិតផល ទំនិញ និង សេវា

មាត្រា ២៥ .-

រាល់បទល្មើសនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវបានស្រាវជ្រាវនិងអង្កេតហើយរឿងក្តីចាត់ចែងដោយអនុលោមទៅតាមបណ្តាបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៨ ដល់មាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ។ បទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ មិនអាចរារាំងទៅដល់ករណីនៃភស្តុតាងលើបទល្មើសទាំងឡាយដែលបានលើកឡើងតាមមធ្យោបាយដទៃទៀតឡើយ ។

រាល់វិធានការប្រាតិភោគត្រូវគោរពនិងប្រតិបត្តិតាមវិធានទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់មាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២៦ ._

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនិងក្រសួងពាក់ព័ន្ធមានសមត្ថកិច្ចបង្ក្រាបការធ្វើពាណិជ្ជកម្មក្លែងបន្លំដោយអនុវត្តច្បាប់នេះ ។ ក្រសួងទាំងនេះត្រូវរៀបចំអង្គភាពជំនាញដើម្បីទទួលបន្ទុកបង្ក្រាបការក្លែងបន្លំ និងការត្រួតពិនិត្យទំនិញនៅពេលនាំចេញនិងនាំចូល ។

មាត្រា ២៧ ._

រាល់សកម្មភាពពិនិត្យត្រូវស្រាវជ្រាវអំពីគុណភាព សុវត្ថិភាពនៃផលិតផលទំនិញនិងសេវា ព្រមទាំងពិនិត្យកំណត់ហេតុបទល្មើស ឬចាត់វិធានការប្រតិរោធជាសមត្ថកិច្ចរបស់ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដោយសហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ២៨ ._

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ មានសមត្ថកិច្ចពិនិត្យបញ្ជាក់ អង្កេត ធ្វើកំណត់ហេតុ និងធ្វើសវនកម្មនៃបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធ ។ កំណត់ហេតុនេះមានតំលៃជាបន្ទាល់ រហូតដល់មានការបង្ហាញភស្តុតាងផ្ទុយ ។

បុគ្គលជាប់អង្កេតត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលនិងផ្តល់លទ្ធភាពសំរាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការត្រួតពិនិត្យជូនភ្នាក់ងារដែលកំពុងត្រួតពិនិត្យ ។

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យអាចស្នើសុំនូវកំលាំងជំនួយដើម្បីការពារនិងធ្វើអន្តរាគមន៍ ។

មាត្រា ២៩ ._

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចចូលទៅពិនិត្យក្នុងទីកន្លែងផលិតកម្ម សណ្ឋាគារ ពាណិជ្ជកម្ម អាជីវកម្ម និងសេវាកម្មព្រមទាំងចូលពិនិត្យក្នុងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនិញ ឃ្លាំងស្តុកទំនិញ ការិយាល័យ និងកន្លែងផ្សេងៗទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ប្រសិនបើទីកន្លែងណាមួយខាងលើត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាកន្លែងសំរាប់ស្នាក់នៅផងនោះ ភ្នាក់ងារអាចចូលទៅត្រួតពិនិត្យបានតែក្នុងពេលកំពុងមានសកម្មភាព ។ ក្នុងករណីក្រៅពេលធ្វើសកម្មភាព ត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការ ខេត្ត-ក្រុង និងវត្តមាននៃអាជ្ញាធរឃុំ សង្កាត់ ។

មាត្រា ៣០ ._

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចសាកសួរ ធ្វើការចំលង ឬដកហូតឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអង្កេត ។

ក្នុងករណីដកហូត តម្រូវអោយមានកំណត់ហេតុជាផ្លូវការមួយដែលត្រូវតាក់តែងភ្លាមៗ ។

ឯកសារដកហូតទាំងអស់នេះ ត្រូវបិទបោះត្រាពីភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។ ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវចេញបង្កាន់ដៃសំគាល់នូវការដកហូត និងផ្តល់នូវកំណត់ហេតុជូនដល់បុគ្គលដែលបានទទួលការដកហូត ។

កំណត់ហេតុដែលតាក់តែងឡើងដោយពុំគោរពតាមគោលការណ៍នេះ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

រាល់ឯកសារដកហូតទាំងនោះនឹងត្រូវប្តូរជាមួយនីតិវិធីដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ឬប្រគល់អោយទៅសាមីខ្លួនវិញ ប្រសិនបើពុំមានហេតុការណ៍គួរអោយសង្ស័យទៀតលើអ្នកណាមួយត្រូវធ្វើចំពោះខ្លួនគេទេនោះ កំណត់ហេតុនៃការប្រគល់ត្រលប់វិញ ត្រូវលើកឡើងតាមទំរង់ដូចគ្នានេះដែរ។

បើឯកសារដកហូតមានសារៈសំខាន់ចាំបាច់សំរាប់ការបន្តសកម្មភាពរបស់សហគ្រាស ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវផ្តល់ច្បាប់ចំលងតាមសំណើ ឯការចំណាយត្រូវស្ថិតក្នុងបន្ទុករបស់សាមីខ្លួន ។

មាត្រា ៣១ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចដកហូតនូវគំរូវត្ថុតាង ឬគំរូទំនិញសម្រាប់ប្រើជាវត្ថុតាង តាមនីតិវិធីមួយដែលមានចែងដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៣២ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចប្រមូលដោយធ្វើកំណត់ហេតុនូវសេចក្តីថ្លែងអះអាងហេតុការណ៍នានានៃបុគ្គលដែលអាចផ្តល់នូវព័ត៌មាន ដែលមានប្រយោជន៍ដល់ការអង្កេតរបស់គេ ។

កំណត់ហេតុនៃសេចក្តីថ្លែងអះអាងហេតុការណ៍ត្រូវមានសេចក្តីបញ្ជាក់ដូចតទៅ ៖

-លេខរៀងផ្តល់ដោយអ្នកតាក់តែងកំណត់ហេតុ

-កាលបរិច្ឆេទ ម៉ោងនិងទីកន្លែងដែលការអះអាងត្រូវបានធ្វើឡើង

-អត្តសញ្ញាណ ឋានៈនិងអាសយដ្ឋាននៃអ្នកអះអាងនៃម្ចាស់ហេតុការណ៍

-អត្តសញ្ញាណ ឋានៈនិងអាសយដ្ឋាននៃម្ចាស់កំណត់ហេតុ

-សេចក្តីបញ្ជាក់មានអត្ថប្រយោជន៍ទាំងឡាយរបស់អ្នកធ្វើកំណត់ហេតុសំរាប់រាយការណ៍ដោយស្មោះត្រង់នូវព័ត៌មានផ្តល់ដោយអ្នកអះអាងហេតុការណ៍

-ហត្ថលេខារបស់អ្នកអះអាងហេតុការណ៍និងរបស់ម្ចាស់កំណត់ហេតុ ។ បើសិនជាអ្នកធ្វើសេចក្តីប្រកាសមិនចង់ ឬមិនចេះចុះហត្ថលេខា ឬក៏មិនចេះអានអក្សរ សេចក្តីបញ្ជាក់អំពីសភាពនេះត្រូវកត់ត្រាឡើងក្នុងកំណត់ហេតុ ។ កំណត់ហេតុដែលតាក់តែងឡើងដោយមិនគោរពតាមគោលការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

មាត្រា ៣៣ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះបំពេញភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យផលិតផល ទំនិញនិងសេវាដោយការពិនិត្យផ្ទាល់ភ្នែក ឬដោយមធ្យោបាយនៃឧបករណ៍វាស់ វង្វាល់សាមញ្ញ និងពិនិត្យបញ្ជាក់ឯកសារក្នុងបំណងកំណត់អោយបាននូវអត្តសញ្ញាណនៃផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ហើយរកអោយឃើញនូវលក្ខណៈសមស្របជាយថាហេតុនៃផលិតផលទំនិញ និងសេវានោះទៅនឹង ចរិតលក្ខណៈដែលត្រូវបង្ហាញ ឬដើម្បីស្រាវជ្រាវរកថា តើល័ក្ខខ័ណ្ឌកំណត់សំរាប់ការផលិត សំរាប់កិច្ចសហញ្ញាករណ៍ និងសំរាប់ពាណិជ្ជកម្មនូវផលិតផល ទំនិញឬសេវានេះត្រូវបានគោរពតាម ឬយ៉ាងណា ។

ភ្នាក់ងារត្រូវរក្សាការណ៍អំពីការពិនិត្យនិងកត់ត្រាហេតុរបស់ខ្លួនក្នុងកំណត់ហេតុដែលត្រូវមាន :

-លេខរៀងផ្តល់ដោយអ្នកធ្វើការពិនិត្យហេតុ

-កាលបរិច្ឆេទម៉ោងនិងទីកន្លែងដែលការពិនិត្យកត់ហេតុនោះបានធ្វើឡើង

-អត្តសញ្ញាណ មុខវិជ្ជាជីវៈ និងអាសយដ្ឋានរបស់បុគ្គលិកដែលជាកម្មវត្ថុ នៃកិច្ចត្រួតពិនិត្យ

-គ្រប់ព័ត៌មានដែលមានលក្ខណៈសំរាប់បញ្ជាក់ដោយលំអិតនូវតំលៃនៃកិច្ចពិនិត្យកត់ហេតុដែលបានធ្វើ

-លេខចុះបញ្ជីនៅស្ថាប័នជាកន្លែងធ្វើការងាររបស់អ្នកធ្វើកិច្ចពិនិត្យកត់ហេតុ

-ហត្ថលេខាអ្នកធ្វើកិច្ចពិនិត្យកត់ហេតុ ។

របាយការណ៍អំពីការពិនិត្យ និងកត់ហេតុដែលតាក់តែងឡើងដោយពុំគោរពតាមគោលការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

ភ្នាក់ងារអាចភ្ជាប់មកជាមួយនូវរូបថតនៃភាពមិនប្រក្រតីដែលពិនិត្យឃើញ ដើម្បីជាលក្ខណៈសំរាប់ឆ្លុះបញ្ចាំងបន្ថែម ។

មាត្រា ៣៤ ._

លើកលែងតែករណីចែងក្នុងមាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ កិច្ចយកគំរូសំរាប់វិភាគទាំងឡាយត្រូវមានការយកចេញមកសំ នូវគំរូទំនិញចំនួនបី ។

គំរូទីមួយ ទុកសំរាប់ភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចបញ្ជូនទៅមន្ទីរពិសោធន៍ទទួលបន្ទុកធ្វើការវិភាគ ចំណែកឯគំរូទីពីរផ្សេងទៀតទុកសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងរយៈកាល នៃប្រតិបត្តិការជាយថាហេតុនៃការវិភាគតបវិញដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤៧ ដល់មាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៥ ._

អ្នកកាន់កាប់ផលិតផលដែលភ្នាក់ងារបានយកគំរូទំនិញត្រូវចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុ ។ អ្នកកាន់កាប់នោះអាចកត់ត្រាបញ្ជាក់លើកំណត់ហេតុនូវសេចក្តីកត់សំគាល់នានាអំពីប្រភព ឬចរិតលក្ខណៈនៃផលិតផលនោះ ដែលគេយល់ថាមានអត្ថប្រយោជន៍ ។ ប្រសិនបើអ្នកកាន់កាប់នោះមិនចង់ ឬមិនចេះចុះហត្ថលេខា ឬក៏មិនចេះអានអក្សរនោះ ការកំណត់សំគាល់អំពីសភាពនេះត្រូវកត់ត្រាឡើងក្នុងកំណត់ហេតុ ។

តាមសំណើពីអ្នកកាន់កាប់ផលិតផល ភ្នាក់ងារយកគំរូទំនិញត្រូវផ្តល់ជូននូវបង្កាន់ដៃដែលមានបញ្ជាក់អំពីប្រភេទ បរិមាណនិងតំលៃនៃផលិតផលដែលយកធ្វើជាគំរូនោះ សំរាប់ការគិតគូរសងថ្លៃជាយថាហេតុនៅពេលក្រោយ ។

មាត្រា ៣៦ ._

នីតិវិធីនៃការយកគំរូទំនិញជាសមត្ថកិច្ចជំនាញរបស់ភ្នាក់ងារ ដោយតម្រូវអោយគំរូទាំងបីមានលក្ខណៈដូចគ្នានិងមានចរិតបង្ហាញលក្ខណៈតំណាងអោយឡូត៍ទំនិញដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៣៧ .-

គំរូទំនិញនីមួយៗត្រូវរក្សាទុកដោយបិទបោះត្រា ។ ការបិទបោះត្រានេះត្រូវមានភ្ជាប់នូវផ្លាកបញ្ជាក់ដែលមានកំណត់ជាអាទិ៍ :

-ឈ្មោះទំនិញដែលត្រូវហៅនៅពេលកាន់កាប់ក្នុងបណ្តោងសំរាប់លក់ពេលដាក់លក់ ឬ បានលក់ហើយ

-កាលបរិច្ឆេទ ម៉ោងនិងទីកន្លែងនៃការយកគំរូ

-អត្តសញ្ញាណនិងអាសយដ្ឋានរបស់បុគ្គលដែលការយកគំរូទំនិញត្រូវបានធ្វើនៅកន្លែងរបស់គេ

-លេខរៀងផ្តល់សំរាប់ប្រតិបត្តិការនេះដោយអ្នកយកគំរូ

-លេខចុះបញ្ជីនៃការយកគំរូទំនិញ ផ្តល់ដោយស្ថាប័នសាធារណៈដែលអ្នកយកគំរូទំនិញបំពេញការងារ ព្រមទាំងការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ចំពោះស្ថាប័ននោះ

-កំណត់សំគាល់អត្ថប្រយោជន៍ទាំងឡាយដែលអាចអោយមន្ទីរពិសោធន៍បានដឹងនូវគោលដៅស្រាវជ្រាវ ដោយមានឯកសារជាក់លាក់ភ្ជាប់មកជាមួយនឹងផ្លាកបញ្ជាក់

-ហត្ថលេខានៃអ្នកយកគំរូទំនិញ និងហត្ថលេខារបស់អ្នកកាន់កាប់ផលិតផលទំនិញដែលបាន យកគំរូ ។

មាត្រា ៣៨ .-

គំរូទំនិញមួយក្នុងចំណោមគំរូទំនិញទាំងបី ត្រូវរក្សាទុកនៅក្រោមកិច្ចថែរក្សារបស់អ្នកកាន់កាប់ ឬម្ចាស់ផលិតផលដែលត្រូវបានយកគំរូទំនិញ ។ ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវណែនាំអំពីរបៀបរបបនៃការរក្សាទុកគំរូទំនិញដល់អ្នកទាំងនោះ សំដៅធានាលក្ខណៈសម្បត្តិមួយដើម្បីអោយការវិភាគនៅពេលក្រោយអាចធ្វើទៅបានត្រឹមត្រូវ ។

បើសាមីខ្លួនប្រកែកពុំព្រមទទួលទុក ការបញ្ជាក់ហេតុការណ៍នេះត្រូវធ្វើក្នុងកំណត់ ហេតុហើយគំរូទំនិញត្រូវថែរក្សាទុកជាមួយគំរូទំនិញទាំងពីរផ្សេងទៀតដោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៣៩ .-

គំរូទំនិញពីរផ្សេងទៀតត្រូវបញ្ជូនដោយមានភ្ជាប់កំណត់ហេតុ ទៅទីស្នាក់ការនៃស្ថាប័នជំនាញសាធារណៈដែលអ្នកយកគំរូទំនិញបំពេញការងារ ។

ស្ថាប័នសាធារណៈនេះទទួលយកគំរូទំនិញទាំងនោះទៅរក្សាទុក ចុះបញ្ជីនិងចុះលេខចូលនៅលើផ្លាកសញ្ញាព្រមទាំងលើកំណត់ហេតុ ។ បន្ទាប់មកស្ថាប័ននេះបញ្ជូនគំរូទំនិញមួយទៅមន្ទីរពិសោធន៍មានសមត្ថកិច្ច ហើយថែរក្សាទុកដាក់គំរូទំនិញមួយផ្សេងទៀតក្នុងលក្ខណៈសម្បត្តិដែលអាចធានាការរក្សាទុកបានល្អ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវអោយមានការរក្សាទុកតាមលក្ខខណ្ឌពិសេស គំរូទំនិញទាំងពីរឬជាយថាហេតុគំរូទំនិញទាំងបី យោងតាមកថាខណ្ឌ២ នៃមាត្រា ៣៨ ក្នុងច្បាប់នេះអាចបញ្ជូនទៅមន្ទីរពិសោធន៍ដោយប្រគល់បន្ទុកអោយមន្ទីរពិសោធន៍នោះលើកវិធានការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៤០ ._

ចំពោះផលិតផលទំនិញណាមួយដែលមិនអាចជាកម្មវត្ថុនៃការយកគំរូទំនិញជាបីបាន ដោយហេតុផលនៃលក្ខណៈឬតំលៃរបស់វានោះ ការយកគំរូទំនិញត្រូវធ្វើឡើងជាគំរូទំនិញតែមួយគត់ទៅលើផលិតផលទាំងមូលឬមួយផ្នែក ។

ការអនុវត្តន៍ដូចកថាខណ្ឌ១ខាងលើ ត្រូវធ្វើចំពោះផលិតផលទំនិញដែលការវិភាគដោយហេតុផល វិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសអាចធ្វើបានតែក្នុងរយៈពេលមួយកំណត់ហើយដែល រារាំង ឬ ធ្វើមិនអោយមានតំលៃលើការវិភាគនៅពេលក្រោយ ។

ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុនៃកិច្ចយកគំរូទំនិញតែមួយនេះ ហើយនៅលើគំរូទំនិញត្រូវបិទបោះត្រាដោយមានផ្លាកសញ្ញាក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៥ និងមាត្រា៣៧ នៃច្បាប់នេះ ។ កិច្ចយកគំរូទំនិញត្រូវចុះបញ្ជី ហើយវត្ថុគំរូទំនិញត្រូវផ្ញើទៅអោយ ឬដាក់ក្រោមការចាត់ចែងរបស់មន្ទីរពិសោធន៍តាមទំរង់បែបបទដូចដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៩ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤១ ._

ការយកគំរូទំនិញដោយឡែកមួយទៀតហៅថាគំរូអង្កេត អាចធ្វើឡើងផងដែរ សំរាប់ការវិភាគនៅមន្ទីរពិសោធន៍ ឬសំរាប់ការកំណត់បញ្ជាក់ជាលក្ខណៈត្រួសៗធ្វើដោយស្ថាប័នអធិការកិច្ចផ្ទាល់ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសមត្ថកិច្ចជំនាញរបស់ខ្លួន ។ ការយកគំរូនេះធ្វើឡើងជាគំរូទំនិញតែមួយ ។

លទ្ធផលនៃការពិនិត្យគំរូអង្កេតនេះមានតំលៃសំរាប់តែជាពត៌មានប៉ុណ្ណោះហើយមិនអាចប្រើប្រាស់សំរាប់ធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃការប្តឹងផ្តល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ឬសំរាប់ជាវិធានប្រាកដដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់មាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់នេះឡើយ លើកលែងតែការឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្នដែលមានចែងនៅមាត្រា ៥៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤២ ._

ផលិតផលគំរូទំនិញត្រូវធ្វើការវិភាគដោយមន្ទីរពិសោធន៍របស់ស្ថាប័នរដ្ឋ ។ មន្ទីរពិសោធន៍សាធារណៈ ឬឯកជនផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច អាចទទួលកិច្ចការដើម្បីធ្វើការវិភាគផលិតផលគំរូទំនិញផងដែរ ។ ការទទួលស្គាល់ចំពោះមន្ទីរពិសោធន៍សាធារណៈ ឬឯកជន ត្រូវធ្វើដោយប្រកាសពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ។ ប្រកាសនេះ ត្រូវកំណត់អោយបានច្បាស់លាស់អំពីសមត្ថកិច្ចនៃមន្ទីរពិសោធន៍ទាំងនោះ ។

មាត្រា ៤៣ ._

ក្នុងការវិភាគផលិតផលគំរូទំនិញ មន្ទីរពិសោធន៍ត្រូវប្រើវិធីវិភាគដែលត្រូវបានកំណត់ដោយប្រកាសនៃក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

ក្នុងករណីពុំមានវិធីវិភាគខាងលើទេនោះ មន្ទីរពិសោធន៍ត្រូវអនុវត្តតាមវិធីវិភាគដែលត្រូវបានណែនាំអោយអនុវត្តតាមបែបបទអន្តរជាតិ ។ វិធីវិភាគនោះត្រូវចុះនៅក្នុងព្រឹត្តប័ត្រវិភាគ ។

មាត្រា ៤៤ ._

ពេលបញ្ចប់ការងារ មន្ទីរពិសោធន៍ត្រូវតាក់តែងព្រឹត្តប័ត្រវិភាគដែលមានកត់ត្រាលទ្ធផលនៃការវិភាគស្រាវជ្រាវ ។ មន្ទីរពិសោធន៍អាចធ្វើការសន្និដ្ឋានទៅលើលក្ខណៈពុំសមស្របនៃផលិតផលទៅនឹងច្បាប់នេះ ឬបទប្បញ្ញត្តិជាក់ស្តែង ប្រសិនបើផលវិភាគទាំងនោះមានចរិតលក្ខណៈបំភ្លឺដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៤៥ ._

បើព្រឹត្តប័ត្រវិភាគរបស់មន្ទីរពិសោធន៍បានបញ្ជាក់ថា ផលិតផលគំរូទំនិញមានលក្ខណៈស្របតាមចរិតល[illegible]ណៈដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់ហើយ ស្ថាប័នដែលបានតាក់តែងការយកគំរូទំនិញពុំមានពត៌មានផ្សេងណាទៀត ដែលបានបញ្ជាក់អំពីការក្លែងបន្លំទេនោះស្ថាប័ននេះត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់សាមីជនអំពីលក្ខណៈត្រឹមត្រូវនៃផលិតផលនោះ ។

មាត្រា ៤៦ ._

បើការវិភាគបានបង្ហាញថាផលិតផលគំរូទំនិញមិនមានលក្ខណៈស្របទៅ នឹងចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់ទេនោះ វិធីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៧ ដល់មាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្ត ។

មាត្រា ៤៧ ._

បើលទ្ធផលនៃការវិភាគរបស់មន្ទីរពិសោធន៍បង្ហាញនូវលក្ខណៈពុំស្របទៅ នឹងចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ហើយក្រោយពីការយកគំរូ ឬការធ្វើអង្កេតចាំបាច់បន្ថែមដទៃទៀត ស្ថាប័នដែលបានអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់ជនជាប់សង្ស័យក្នុង បទល្មើសអំពីការទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់តាមផ្លូវតុលាការដោយមានការបញ្ជាក់ហេតុផលដល់សាមីជន ។

សាមីជនមានសិទ្ធិធ្វើការវិភាគឡើងវិញ និងជ្រើសរើសអ្នកជំនាញរបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ។

បើសិនគ្មានការសុំសិទ្ធិក្នុងរយៈពេលកំណត់ខាងលើនេះទេ លទ្ធផលនៃការវិភាគដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌ១ មិនអាចត្រូវជជែកតវ៉ាបានឡើយ លើកលែងតែមានករណីប្រធានស័ក្តិដែលប៉ះពាល់ដល់ការឆ្លើយតប ។

មាត្រា ៤៨ ._

ការចំណាយសំរាប់អ្នកឯកទេសបំពេញការងារជាបន្ទុករបស់សាមីជនដែលស្នើសុំធ្វើការតវិញ។ ការជ្រើសរើសអ្នកឯកទេសខាងលើនេះ ត្រូវតែយកពីបញ្ជីរាយនាមអ្នកឯកទេស ដែលរៀបចំឡើងដោយតុលាការខេត្ត -ក្រុង ។

ក្នុងករណីពុំមានអ្នកឯកទេសដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងបញ្ជីរាយនាមខាងលើ ឬក្នុងករណីពុំទាន់មានបញ្ជីទេនោះ សាមីជនអាចជ្រើសរើសអ្នកឯកទេសផ្សេងមួយទៀតបាន ។ ក្នុងករណីនេះ ការជ្រើសរើសតម្រូវអោយមានការយល់ព្រមពីតុលាការខេត្ត- ក្រុង ។ ការសំរេចកំណត់យល់ព្រមនេះ ត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ។

មាត្រា ៤៩ ._

ផលិតផលគំរូរក្សាទុកបំរុងដោយស្ថាប័នដែលបានធ្វើការចុះបញ្ជីការយកគំរូត្រូវប្រគល់អោយអ្នកឯកទេសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៨ នៃច្បាប់នេះ ។ អ្នកឯកទេសមានរយៈពេល១ (មួយ) ខែ ដើម្បីបង្ហាញដល់ស្ថាប័នដែលបានអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យនូវការសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួន ដែលទាក់ទងតែទៅលើទិដ្ឋភាពវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសតែប៉ុណ្ណោះ ។

ពេលណាការសន្និដ្ឋាននេះខុសប្លែកពីការសន្និដ្ឋានលើការវិភាគលើកទីមួយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៧ អ្នកឯកទេសនិងនាយកមន្ទីរពិសោធន៍ដែលបានចាត់ចែងធ្វើការវិភាគលើកទីមួយ ត្រូវប្រជុំគ្នាដើម្បីពិភាក្សាវែកញែកករណីនេះ នៅពេលមួយដែលកំណត់ឡើងដោយស្ថាប័នអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យ ។ បើមានតម្រូវការចាំបាច់ អ្នកទាំងពីររួមគ្នាធ្វើការវិភាគជាថ្មីទៀតនូវផលិតផលគំរូទីពីរចុងក្រោយ ។ របាយការណ៍រួមត្រូវធ្វើឡើងហើយផ្ញើទៅស្ថាប័ននេះក្នុងរយៈពេល១ (មួយ) ខែ ដោយគិតតាំងពីថ្ងៃប្រជុំមក ។

អ្នកឯកទេសត្រូវប្រើវិធីមួយ ឬវិធីទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយមន្ទីរពិសោធន៍ និងធ្វើការរកចំណុចកំណត់ដូចបានធ្វើការវិភាគលើកទីមួយ ។

មាត្រា ៥០ ._

បើសាមីជនទាមទារការវិភាគតវិញចំពោះផលិតផលដែលមានគំរូតែមួយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ តម្រូវអោយមានវិធានការចាត់ចែងដោយអនុវត្តតាមមាត្រា ៤៧ និងមាត្រា ៤៨ នៃច្បាប់នេះ ។ កិច្ចការវិភាគបន្ទាន់នេះត្រូវធ្វើលើសំណុំឯកសារនៃលទ្ធផលដែលបានពីការវិភាគលើកដំបូង ។

អ្នកឯកទេសដែលជ្រើសរើសដោយសាមីជននិងនាយកមន្ទីរពិសោធន៍ដែលបានចាត់ចែងធ្វើការវិភាគ ត្រូវប្រជុំគ្នាដើម្បីពិភាក្សាសេចក្ដីសន្និដ្ឋាននៃការវិភាគ នៅពេលវេលាមួយដែលកំណត់ដោយស្ថាប័នអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យ ។ របាយការណ៍រួមមួយត្រូវធ្វើឡើង ហើយបញ្ជូនទៅស្ថាប័ននេះ ក្នុងរយៈពេល២ (ពីរ) ថ្ងៃដោយគិតពីថ្ងៃប្រជុំមក ។

មាត្រា ៥១ ._

ក្នុងករណីដែលត្រូវប្តឹងទៅតុលាការ ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវរៀបចំសំណុំរឿងកត់សំគាល់ហេតុព្រឹត្តប័ត្រវិភាគព្រមទាំងរបាយការណ៍កោសល្យវិច័យនិងសំអាងផ្សេងទៀតបើមាន ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥២ ._

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧នៃច្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នការចាត់ចែងអោយមានលក្ខណៈសមស្រប ការប្តូរទិសដៅ ការរឹបអូសនិងការកំទេចចោលនូវផលិតផលទំនិញ ព្រមទាំងការធ្វើអោយសមស្របឡើងវិញនូវសេវាដោយអនុលោមទៅតាមវិធានដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

វិធានការអោយមានការសមស្របឡើងវិញ ការប្តូរទិសដៅ ការរឹបអូសនិងការកំទេចចោល នឹងអាចចាត់ចែងទៅបានដោយភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ច លុះត្រាមានការអនុញ្ញាតពីប្រធានស្ថាប័នរបស់ខ្លួន និងមានការយល់ព្រមពីព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត -ក្រុង ។ បទប្បញ្ញត្តិនេះពុំត្រូវបានអនុវត្តទេ បើពេលវិធានការត្រូវបានបង្គាប់ឡើងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២២ ដល់មាត្រា២៤ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥៣ ._

ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នគឺជាវិធានការសំដៅហាមឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្នរាល់ការចាត់ចែងពីសំណាក់អ្នកកាន់កាប់នូវផលិតផលទំនិញដែលពាក់ព័ន្ធដោយអនុវត្តទៅលើ :

ក-ឡូត៍ផលិតផលទំនិញមន្ទិលសង្ស័យ

ខ-ឡូត៍ផលិតផលទំនិញដែលបានទទួលស្គាល់តាមការពិនិត្យកត់ត្រាផ្ទាល់ថាពុំសមស្របនឹងចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ឬឡូត៍ផលិតផលទំនិញដែលការប្រើប្រាស់ធម្មតាអាចធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់សុវត្ថិភាព ឬសុខភាពនៃអ្នកប្រើ

គ-ឧបករណ៍សំរាប់ប្រើការក្លែងបន្លំដូចដែលបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា ១៩ និងមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ ។

ឡូត៍ផលិតផលទំនិញមន្ទិលសង្ស័យដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌក វាក្យខ័ណ្ឌ២ ខាងលើ គឺសំដៅលើឡូត៍ផលិតផលទំនិញណាដែលក្រោយពីការពិនិត្យផ្ទាល់ និងឬបន្ទាប់ពីការយកគំរូដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៥ ដល់មាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះឃើញថាត្រូវទទួលការពិនិត្យបញ្ជាក់បន្ថែម សំដៅអោយដឹងច្បាស់អំពីផលិតផលនោះតើសមស្រប ឬមិនសមស្របនឹងចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់ ឬក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌធម្មតានៃការប្រើប្រាស់ផលិតផលនោះ អាចប៉ះពាល់សុវត្ថិភាពឬសុខភាពរបស់អ្នកប្រើ ។ ប្រសិនបើលទ្ធផលនៃការពិនិត្យបញ្ជាក់បន្ថែមដែលត្រូវធ្វើក្នុងរយះពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការអតិបរមាមិនបានបញ្ជាក់នូវការមន្ទិលសង្ស័យលើកទីមួយនោះទេ ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នត្រូវលើកលែងជាបន្ទាន់ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ តាមសំណើរបស់ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យមានតែព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត -

ក្រុងទេ ដែលមានសិទ្ធិពន្យាររយៈពេលឃាត់ទុកបណ្ដោះអាសន្ននេះបាន ។ ផ្ទុយទៅវិញប្រសិនបើផលិតផលនោះមិនបង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់វិធានការមួយក្នុងចំណោមវិធានការប្រតិភោគដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៥ ដល់មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវតែបើកមកអនុវត្ត ។

ក្នុងករណី ក , ខ និង គ ខាងលើ ការឃាត់ទុកបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចហួសរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃឡើយ ហើយត្រូវតែមានភ្ជាប់ជាមួយវិធានការមួយ នៃបណ្ដាវិធានការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៥ ដល់មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

ពេលណាការឃាត់ទុកបណ្ដោះអាសន្នត្រូវបានបញ្ចេញឡើងតាមគំនិតផ្ដួចផ្ដើម នៃភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដោយអនុលោមតាមលក្ខខ័ណ្ឌ ក ខ និង គ ខាងលើ អ្នកកាន់កាប់ផលិតផលទំនិញមានរយៈពេល ៣ (បី) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការប្ដឹងតវ៉ានឹងវិធានការនេះទៅប្រធានស្ថាប័នរបស់ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។ ប្រធានស្ថាប័នត្រូវធ្វើសេចក្ដីសំរេចជាចំណាត់ចុងក្រោយក្នុងរយៈពេល ៣ (បី) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ។ បណ្ដឹងតវ៉ាពុំមានអនុភាពបញ្ឈប់វិធានការឃាត់ទុកបណ្ដោះអាសន្នឡើយ ។

ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ ផលិតផលទំនិញដែលត្រូវបានឃាត់ទុកបណ្ដោះអាសន្ន ត្រូវដាក់អោយស្ថិតក្នុងបន្ទុកថែរក្សារបស់អ្នកកាន់កាប់ផលិតផលទំនិញទាំងនោះ ។

មាត្រា ៥៤ .-

ការធានាថែងអោយមានលក្ខណៈសមស្រប ជាវិធានការតម្រូវអោយអ្នកកាន់កាប់ ឬម្ចាស់ផលិតផល ទំនិញឬសេវា ដើម្បីបញ្ចប់នូវមូលហេតុដែលបង្កអោយមានលក្ខណៈពុំសមស្រប ។

ការបញ្ចប់នូវមូលហេតុដែលបង្កអោយមានលក្ខណៈពុំសមស្របនេះរួមមានទាំងកិច្ចដំណើរការអោយមានការប្រែប្រួលផលិតផល ទំនិញឬសេវានោះ ជាពិសេសការប្ដូរលេខចំណាត់ថ្នាក់ផលិតផលទំនិញ ប្រសិនបើមានចំណាត់ថ្នាក់ច្រើន ហើយបើសិនជាឃើញថា ផលិតផលនោះអាចចាត់ថ្នាក់មកក្នុងប្រភេទផ្សេងដែលចំណាត់ថ្នាក់នោះ ផលិតផលទំនិញនឹងអាចយកលក់ដូរស្របច្បាប់បាន ។

មាត្រា ៥៥ .-

ការប្ដូរទិសដៅផលិតផលទំនិញមានន័យថា :

ក-ការបញ្ជូននូវផលិតផលដែលត្រូវបានឃាត់ទុកបណ្ដោះអាសន្ន ឬរឹបអូស ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៥៣ និងមាត្រា ៥៦នៃច្បាប់នេះ ទៅសហគ្រាសដែលនឹងអាចប្រើប្រាស់ផលិតផលនោះជាលក្ខណៈផ្ទាល់ឬធ្វើការកែច្នៃអោយបានសមស្របតាមច្បាប់វិញ ក្រោមបន្ទុកចំណាយរបស់ម្ចាស់ផលិតផលទំនិញ

ខ-ការបញ្ជូនផលិតផលដដែលត្រលប់មកសហគ្រាសដែលទទួលខុសត្រូវធ្វើការវេចខ្ចប់ធ្វើការផលិត ឬនីហរណកម្មនៃផលិតផលទំនិញទាំងនោះជាបន្ទុកចំណាយរបស់ម្ចាស់ផលិតផលទំនិញ ។

មាត្រា ៥៦ .-

ការរឹបអូសផលិតផលទំនិញ គឺជាការដកហូតយកជាស្ថាពរនូវសិទ្ធិជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ហើយអនុវត្តតែក្នុងករណីដូចតទៅ :

ក-ចំពោះផលិតផលទំនិញដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាពុំសមស្របទៅនឹងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិសំរាប់អនុវត្តច្បាប់នេះ តាមការពិនិត្យឃើញដោយផ្ទាល់ និងឬបន្ទាប់ពីការយកគំរូ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៥ ដល់ មាត្រា៤០ នៃច្បាប់នេះ ។

ខ-ក្នុងករណីដែលអ្នកកាន់កាប់ ឬម្ចាស់ផលិតផលមិនព្រមធ្វើអោយមានលក្ខណៈសមស្រប ឬប្តូរទិសដៅឬវិធានការទាំងនោះពុំអាចអនុវត្តបានចំពោះផលិតផលទំនិញនោះ

គ-ចំពោះឧបករណ៍សំរាប់ធ្វើការក្លែងបន្លំដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ និងមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ

ឃ-ចំពោះផលិតផលទំនិញដែលក្នុងការប្រើប្រាស់ធម្មតាអាចផ្តល់នូវគ្រោះថ្នាក់ចំពោះសុខភាព ឬសុវត្ថិភាពរបស់អ្នកប្រើ ។

ផលិតផលទំនិញរឹបអូសត្រូវបិទហើយបោះត្រា និងដាក់អោយរក្សាទុកដោយអ្នកកាន់កាប់ ឬបើមានការប្រកែកពុំព្រម ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវកំណត់អោយរក្សាទុកនៅកន្លែងដែលខ្លួនជ្រើសរើស ។

មាត្រា ៥៧ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យអាចធ្វើ ឬអោយគេធ្វើក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួននូវការកំទេច ឬបំប្លែងភាពដើមនៃផលិតផលរឹបអូស ពេលណាដែលផលិតផលនោះពុំអាចប្រើប្រាស់ស្របច្បាប់ និងប្រកបដោយផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចណាមួយបាន ។

មាត្រា ៥៨ .-

បណ្តាវិធានការចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ ដល់មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ អាចទាក់ទងតែនឹងផលិតផលទំនិញដែលកាន់កាប់ដោយពុំមានហេតុផលសមស្របនៅទីតាំងមួយ នៃបណ្តាទីតាំងដែលបានរៀបរាប់ក្នុងមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ឬពេលណាដែលផលិតផលទំនិញត្រូវដាក់លក់ បានលក់ហើយ ឬបានចែកចាយដោយឥតគិតថ្លៃ ។

កំណត់ហេតុមួយត្រូវតាក់តែងភ្លាមនៅនឹងកន្លែងដោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។ កំណត់ហេតុត្រូវរៀបរាប់តាមចំណុចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះព្រមទាំងមានសំរង់លំអិតនៃបណ្តាវិធានការដែលត្រូវបានជ្រើសរើសយកមកអនុវត្ត ដោយមានការបញ្ជាក់ហេតុផល ។ ច្បាប់ចំលងមួយច្បាប់នៃ កំណត់ហេតុ ត្រូវប្រគល់ជូនដល់ដៃអ្នកកាន់កាប់ ឬម្ចាស់ផលិតផលទំនិញ ។

មាត្រា ៥៩ ._

បែបបទដែលពាក់ព័ន្ធនឹងលក្ខខណ្ឌនៃផលិតកម្ម សហគ្រាសករណ៍ ពាណិជ្ជកម្ម សេវាកម្ម ព្រមទាំងការត្រួតពិនិត្យលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវាទាំងអស់មានជាអាទិ៍ ខាងក្រោមនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ :

១-ចំពោះផលិតផល ទំនិញនិងសេវា

-និយមន័យ នាមករណ៍ ធាតុផ្សំ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ប្រភេទនៃគុណភាព ឬអនាម័យនិងបរិមាណនៃផលិតផលទំនិញ

-ផ្លាកសញ្ញា ទម្រង់នៃការបង្ហាញ ទម្រង់នៃការលក់និងទម្រង់នៃការវេចខ្ចប់នូវផលិតផលទំនិញ ព្រមទាំងសញ្ញាគុណភាពដែលអាចបិទភ្ជាប់លើផលិតផលទាំងនោះ

-លក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍និងលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់សំនួនសេចក្តីនៃការឃោសនាពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងបំណងចៀសវាងនូវការភាន់ច្រឡំ ហើយក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់លក្ខខណ្ឌនៃការធ្វើការឃោសនាពាណិជ្ជកម្មប្រៀបធៀបរវាងរាល់ផលិតផលទំនិញនិងរវាងរាល់សេវា

-ទំរង់នៃការបង្ហាញនិងអត្ថន័យក្នុងវិក្កយបត្រ ប័ណ្ណប្រគល់ឯកសារបច្ចេកទេស ឯកសារពាណិជ្ជកម្ម ឬឯកសារនៃការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មផ្សេងទៀត

-លក្ខខណ្ឌនៃការហាមឃាត់លើផលិតផលនិងសេវាទាំងឡាយកាលណាផលិតផលទំនិញនិងសេវាទាំងនោះបំពេញមិនបាននូវកាតព្វកិច្ចទូទៅខាងសុវត្ថិភាព ដែលកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣ នៃច្បាប់នេះ

-បែបបទអនុវត្តនូវការអនុញ្ញាត ឬការប្រកាសជាមុនទាំងឡាយសំរាប់ផលិតកម្ម សំរាប់ពាណិជ្ជកម្មលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ព្រមទាំងបែបបទនៃការរៀបចំអោយមានកិច្ចស្ម័យត្រួតពិនិត្យជាលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈ

-បណ្តាបញ្ញត្តិទាក់ទងទៅនឹងឧបករណ៍វង្វាស់វង្វាល់ និងការពិនិត្យបញ្ជាក់នៃឧបករណ៍ទាំងនោះ

-ការប្រុងប្រយ័ត្នដែលត្រូវប្រកាន់យក ការកែច្នៃ ការពិនិត្យបញ្ជាក់ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈដើម្បីអោយផលិតផល ទំនិញនិងសេវា អាចត្រូវគ្នាជាមួយនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន ។

២-ចំពោះម្ហូបអាហារ

-ការកែច្នៃស្របតាមច្បាប់ដែលធ្វើនៅលើម្ហូបអាហារ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃភាពសុទ្ធដែលម្ហូបអាហារត្រូវធ្វើតាមគ្រឿងផ្សំរួមចូលក្នុងការផលិតម្ហូបអាហារ សម្ភារៈដែលអាចត្រូវដាក់ជាប់ផ្ទាល់ជាមួយនឹងម្ហូបអាហារនិងផលិតផលប្រើប្រាស់ សំរាប់លាងសំអាតសម្ភារៈ

-ចរិតលក្ខណៈខាងអនាម័យ ខាងសុខភាព ឬខាងទ្រទ្រង់រាងកាយ បទដ្ឋានផ្នែកអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ ដែលម្ហូបអាហារត្រូវធ្វើតាមវិធានអនាម័យ ត្រូវអនុវត្តទៅលើការដឹកជញ្ជូន និងទៅ

លើគ្រឹះស្ថានជាទីកន្លែងដែលគេផលិត ធ្វើសហគ្គាសរណ៍ ឬធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងទៅលើនិយោជិតដែលធ្វើការងារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន វិញ្ញាបនប័ត្រ ផ្លាកសញ្ញា ឬប្រកាសទាក់ទងនឹងអនាម័យពាក់ព័ន្ធទៅនឹងម្ហូបអាហារ

-សភាពនៃសុខភាពរបស់អ្នកកាន់កាប់ម្ហូបអាហារ ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ ។

៣-ចំពោះវិធីត្រួតពិនិត្យ

-លក្ខខ័ណ្ឌអនុវត្តនៃបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយក្នុងមាត្រា ៩ ដល់មាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះ ព្រមទាំងវិធីយកគំរូនិងវិធីធ្វើការវិភាគសំរាប់បង្ហាញនូវធាតុផ្សំលើផលិតផលទំនិញ នូវចរិតលក្ខណៈអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ អនាម័យ ឬសុខភាព និងសំរាប់សំគាល់ការក្លែងបន្លំផលិតផលទំនិញ ឬសំរាប់បង្ហាញនូវសម្បទា ចំពោះការប្រើប្រាស់នៃផលិតផលទំនិញ

-បើមានការចាំបាច់ដែលត្រូវអនុវត្ត បញ្ញត្តិនានានៃការប្រាក់ដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់មាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់នេះ

-សៀវភៅ បញ្ជី និងឯកសារទាំងឡាយដែលត្រូវការកាន់កាប់ ឬការតាក់តែងដោយបុគ្គលដែលចូលរួមធ្វើសកម្មភាពក្នុងផលិតកម្ម សហគ្គាសរណ៍ ឬពាណិជ្ជកម្មលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា អាចត្រូវកំណត់ជាកំហិត ។

មាត្រា ៦០ .-

បទដ្ឋានជាតិ បទដ្ឋានអន្តរជាតិ ក្បួនខ្នាតនៃការប្រើប្រាស់ និងសេចក្តីណែនាំប្រតិបត្តិក្នុងការផលិតដែលមានការទាក់ទងដល់ផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនិងបទដ្ឋាននានា ។

ជំពូកទី ៧
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦១ .-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៤ វាក្យខ័ណ្ឌទី២ និងវាក្យខ័ណ្ឌទី៣ នៃច្បាប់នេះត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ដល់ ១.០០០.០០០ (មួយលាន)រៀល ។

មាត្រា ៦២ .-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៧ មាត្រា ៨ មាត្រា ១៩ ឬមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ដល់ ១ (មួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន)រៀល ដល់ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀលឬទោសណាមួយក្នុងចំណោមទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៣ ._

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ ឬ មាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ)ខែ ដល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៤ ._

ក្នុងករណីមិនរាងចាលចំពោះបទល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ មាត្រា ១៩ មាត្រា ២០ ឬ មាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេឡើងទាំងការផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ទាំងការផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារដោយពុំគិតពីបញ្ញត្តនៃទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងៗ ចំពោះបច្ច័យនៃបទល្មើសដែលបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព សុវត្ថិភាព ឬដល់អាយុជីវិតរបស់អ្នកប្រើ ។

មាត្រា ៦៥ ._

ផលិតផលទំនិញនិងសម្ភារៈទាំងអស់ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការបង្កឲ្យមានបទល្មើស នឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ មាត្រា ១៩ មាត្រា ២០ ឬ មាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។ ការរឹបអូសជាសមត្ថកិច្ចតុលាការ ។

ការខូចខាតផ្សេងទៀតដែលបណ្តាលមកពីបទល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ មាត្រា១៩ មាត្រា ២០ ឬមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ជនល្មើសត្រូវទទួលខុសត្រូវខាងនីតិរដ្ឋប្បវេណីទៀតផង ។

មាត្រា ៦៦ ._

ទោសប្បញ្ញត្តិដែលចែងក្នុងមាត្រា ៦៣ ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តទៅលើបុគ្គលណាដែលបាន :

ក-ធ្វើអោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ពុំអាចបំពេញភារកិច្ចបានទោះបីក្នុងរូបភាពណាក៏ដោយ

ខ-ប្រកែកពុំព្រមបង្ហាញ ឬបិទបាំងឯកសារគណនេយ្យបច្ចេកទេស ឬពាណិជ្ជកម្មដែលខ្លួនមានដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ១ មាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ

គ-ប្រកែកពុំព្រមបង្ហាញអត្ថបទផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬពត៌មានសំរាប់បញ្ជាក់ហេតុផលនៃការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

ឃ-មានចេតនាផ្តល់ពត៌មានមិនពិត ឬដោយពង្វាងការពិត ឬដោយធ្វើអោយមានការភ័ន្តច្រឡំ ទោះតាមវិធីណាក៏ដោយដើម្បីជាកិច្ចឆ្លើយតបនឹងសំណើរបស់ភ្នាក់ងារដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ

ង-ចាត់ចែងដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនូវទំនិញដែលត្រូវបានភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ឬរឹបអូស

ច-មិនផ្តល់ទំនិញដែលជាគោលដៅនៃការឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ឬនៃការរឹបអូសដល់ភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ច ក៏ដូចជាមិនបានចាត់ចែងទំនិញឲ្យបានសម្រេចតាមទិសដៅកំណត់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬក៏មិនបានកែប្រែឲ្យបានសមស្របតាមការកំណត់នៃច្បាប់នូវទំនិញដែលមានលក្ខណៈពុំសមស្របដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ ដល់ មាត្រា ៥៦ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៧ ._

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះនីតិរដ្ឋបាល ។

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការធ្វេសប្រហែសហើយបណ្តាល ឲ្យមានការធ្វោះធ្វោយ និងបច្ច័យផ្សេងៗដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ក៏ដូចជាផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃលិខិតបទដ្ឋាននានាក្រោមច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៧ ._

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលដែលត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះភ្នាក់ងារ ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះរួមមាន ៖

ក-ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតដំបូងគឺការព្រមាន ឬការស្តីបន្ទោសពីប្រធានស្ថាប័ន

ខ-ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតមធ្យមគឺការបញ្ឈប់ផ្តល់ប្រាក់បៀវត្ស និងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀតក្នុងរយៈពេលចាប់ពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែឡើងទៅ

គ-ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតធ្ងន់គឺការដកហូតតួនាទី ឬពីមុខតំណែង ឬការបញ្ឈប់ពីការងារតែម្តង ។

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលដែលមានចែងខាងលើនេះ នៅពុំទាន់គិតដល់អំពើល្មើសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា ៦៩ ._

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលរារាំងបង្អាក់ ឬប្រព្រឹត្តរំលោភលើភារកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តន៍មាត្រា១៨ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងរដ្ឋបាលនិងត្រូវពិន័យជាប្រាក់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦១នៃច្បាប់នេះ ។

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលបានឃុបឃិត ឬប្រព្រឹត្តរំលោភលើភារកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តន៍មាត្រា ៧ មាត្រា ៨ មាត្រា ១៩ ឬមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតធ្ងន់ ព្រមទាំងទោសទាំងឡាយដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៦២ នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៧០ ._

ក្រុមហ៊ុន ឬអង្គភាពសេវាកម្មដែលបានបរាជ័យ ឬប្រព្រឹត្តល្មើសការកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តន៍មាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ ឬមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលដោយពិន័យជាប្រាក់ ព្រមទាំងទោសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៦៣ នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំរាប់បញ្ចូលទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៧១ ._

ត្រូវបានដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ចំពោះផលិតកម្ម និងសេវាកម្មដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ ដែលពុំបានគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧២ ._

អ្នកណាមានទោសទាំងក្នុងក្រុមហ៊ុនឬនៃអង្គភាពសេវាកម្ម ទាំងឯកជនដែលទទួលខុសត្រូវការផលិតផលទំនិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ ដល់មាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ប្រព្រឹត្តកំហុសរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ។

អ្នកណាម្នាក់ដែលបានបរាជ័យ ឬប្រព្រឹត្តល្មើសការកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តន៍ ត្រូវទទួលទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦១ មាត្រា ៦២ មាត្រា ៦៣ និងមាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំរាប់បញ្ចូលទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៣ ._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៧៤ ._

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី២១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០០

ព្រះរាជហស្ថលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូន សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មស្តីទី

ហត្ថលេខា

សុខ ស៊ីផាន់ណា

***